

Un comte Dracula vegetarià

L'autor Pep Castellano i l'il·lustradora Canto Nieto tornen a treballar junts per contar contes, en aquesta ocasió amb el propòsit de donar una volta a la llegenda del comte Dràcula i traure una història divertida i gens convencional que, a més, incorpora un eix educatiu sobre les virtuts d'una alimentació saludable.

LES PUCES VAMPIRES

PEP CASTELLANO

IL·LUSTRACIONS DE CANTO NIETO

COL·LECCIÓ «ESTRELLA DE MAR», 20

86 PÀGINES

EDICIONS DEL BULLENT, PICANYA, 2006

És ben estrany trobar un vampir vegetarià, però al poble de Marta n'hi ha un. És el comte Alucard, que viu al castell, sols menja fruites i verdures, dorm en un taüt corcat i cada nit, abans de l'espectacle de màgia que ell mateix protagonitza, ofereix una tronadissa d'efectes especials com a reclam publicitari del seu espectacle.

Llevat d'aquests detalls, al poble la vida hi és tranquil·la i sense sorpreses, fins que arriben les puces. Al comte li han eixit unes faves enormes al cul i té una picor que no el deixa viure. Paco, el majordom del castell, espigola el taüt i, per a sorpresa del comte, descobreix tres menudes puces, que en un tres i no res comencen a botar fins aconseguir fugir del castell.

Tres puces que han xuclat la sang d'un vampir van soltes mentre Marta passe-

ja el gos pel jardí del castell. Des d'aqueix moment al poble s'hi comencen a veure coses estranyes. Al gos de Marta de sobte li agraden les verdures, els pardals dormen de dia i es penegen cap per avall i hi ha qui es posa una capa i vol volar. Alguna cosa ha canviat al poble i les puces hi tenen a veure, però cal investigar-ho i, sobretot, aconseguir caçar les puces, que no són més que tres punts negres que no s'estan quiets.

Les puces vampires és un relat amb sentit de l'humor, amb una narrativa molt visual i amb una ambientació especialment cinematogràfica. La història manté vincles amb la llegenda de Dràcula, però descarregant-la de tot dramatisme. Hi afegeix elements de proximitat, introdueix objectes moderns i quotidians, com l'ordinador amb què el comte es connecta a Internet cada vesprada només alçar-se del taüt-llit, i li canvia la direcció amb el protagonisme de les puces i de Marta.

Resulta interessant la presència de Marta, una xiqueta com a subjecte, amb idees pròpies, confiança en si mateixa i iniciativa, que va lligant caps, fent-se preguntes i buscant solucions. El treball de Pep Castellano i Canto Nieto també introdueix un valuós eix didàctic sobre la conveniència d'una alimentació saludable, rica en fruites i

verdures, a través dels raonaments de la pròpia protagonista, dels discurs del comte vampir i de les suggeridores descripcions dels aliments.

La història inclou temes transversals positius, a més de l'alimentació, com la corresponsabilitat amb les tasques domèstiques i amb l'atenció als fills, a través de l'actitud de la mare i el pare de Marta; el respecte als majors, amb l'actitud i les reflexions de Marta sobre els seus pares; la solidaritat, l'amistat i el valor de la conversa, el diàleg amb les persones majors i la responsabilitat fins i tot dels més menuts de la casa amb les tasques domèstiques.

Com que el relat no està exempt de suspens, convida a una lectura seguida de principi a fi que, a més, resulta divertida i educativa.

Anna Gimeno